

מפעל הזוהר העולמי
 סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 052-7651911

אור הזוהר

55

בטויל הגזרות והאסונות ובטויל גזרת גיוס בני הישיבות
 בדקה אחת למוד זוהר הקדוש באחדות ובאהבה של
 כלל ישראל

לתקן את החטא הקדמון של שנאת חנם, נרבה אהבת
 קודשא בריך הוא אורייתא וישראל

התאחדות הרבנים והקהילות תלמידי הרשב"י זיע"א

מי לה' אלי!!!

כבר אמרו חז"ל מיום שנחרב בית המקדש אין לה
 יום שאין קללתו מרבה מחברו, ואמרו במדרש
 כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב
 בית המקדש על ידו. ולא חרבה ירושלים אלא בעון
 שנאת חנם!

קודשא בריך הוא וישראל ואורייתא חד הוא (זוה"ק),
 בואו ונתבונן, מה גורם לפרוד העקרי בינינו

לְאָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים? אִם הֵינּוּ מְאֲמִינִים בְּאֵמַת בְּה' יתְבַרַךְ, הֵינּוּ אוֹהֲבִים כָּל יְהוּדֵי מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהֵשֵׁם יתְבַרַךְ אוֹהֵב כָּל יְהוּדֵי, וּמִי שְׂאוֹהֵב כָּל יְהוּדֵי, לֹא רוֹצֵה שְׂיִגְרְמוּ אֶסּוֹנוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, חֲלִילָה וְחַס, וּמֵה עוֹד שֶׁזְּהוּ צֶעַר הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל בְּמִדְרַשׁ, שֶׁאֶפִּילוּ אִם רָשָׁע לוֹקֵה, שְׂכִינָה מֵה אוֹמְרַת כְּנִגְדּוֹ, קִלְנֵי מְרֵאשֵׁי קִלְנֵי מְזוֹרְעֵי. וּכְבָר גִּילָה לָנוּ הַרְשָׁב"י זי"ע (תְּקוּנַי זוֹהַר תְּקוּן ל' וְעוֹד), מִפְּנֵי מֵה כָּל אֶסּוֹנוֹת הַנוֹרְאִים שְׁקוֹרִים, זֶה מִכִּיּוֹן שֶׁלֹּא רוֹצִים לְלַמֵּד תּוֹרַת הַסּוּד וְלֹא לִוְמָדִים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וּפּוֹגְמִים נוֹרָא נוֹרְאוֹת, וְלִזֶּה אֵין יִרְאֵת שָׁמַיִם לְתַלְמִידִים (מֵהֲרַח"ו בְּהַקְדָּמָה לְעַץ חַיִּים), וְאֵין אֲמוּנָה (אֲמָרֵי פִנְחָס שְׁעַר ט' יג), לֹא זוֹכִים לְתִשׁוּבָה וְתְקוּן הַנְּשָׁמָה (מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מ"ד), וְנִשְׁאָרִים בְּטִמְטוּם הַלֵּב (מֵאָה שְׁעָרִים לְבַעַל הַתְּנִיָּא), וּבְגִלְלָם יֵשׁ מַגְפּוֹת וְאֶסּוֹנוֹת (אֲמָרֵי פִנְחָס הַנ"ל, רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחָה בְּהַקְדָּמָה), וְאֵנָּה אָנוּ בְּאֵיִם, וְאֵין אֲתָנוּ יוֹדַע מֵה יֵלֵד יוֹם, כִּי זְקוּקִים אָנוּ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, מִבֵּית וּמְחוּץ תְּצַפְנוּ.

על כֵּן אָנוּ מְתַאַחֲדִים בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים תְּלִמִּידֵי הַרְשָׁב"י זי"ע אֲשֶׁר אֵין בִּינֵיהֶם קִנְיָה וּפְרוּד חֲלִילָה, אֲלֹא הֵם בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת גָּמוּר כְּדֵאִיתָא בְּאֲדָרָא: "אֲנִן בְּחִבּוּתָא תְּלִיָּא", וְאוֹחֲזִים בְּאֵילָן הַחַיִּים, כְּדֵאִיתָא בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (רַעֲיָא מְהֵימְנָא נְשָׂא), וְכֵן אָמְרוּ בְּגִמְרָא (שְׁפַת דָּף פח, ב'): "דְּאָמַר רַבָּא, לְמֵימִינִים בְּה - סְמָא דְּחַיִּי,

לְמִשְׁמָאִילִים בָּהּ - סְמָא דְמוֹתָא, וּפְרַשׁ רַשׁ"י שָׁם:
 לְמִיַּמִּינִים - עֲסוּקִים בְּכָל כַּחַם, וּטְרוּדִים לְדַעַת סוּדָה,
 כְּאֵדָם הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּיַד יְמִינוֹ שֶׁהִיא עֵקֶר, עַכ"ל.

אלו שְׁלוֹמֵדִים זוּהַר הַקְּדוּשׁ וּמוֹרִים לְתַלְמִידֵיהֶם לְלַמַּד
 זוּהַר הַקְּדוּשׁ הֵם הַמִּיַּמִּינִים הָאוֹחֲזִים בְּעֵץ הַחַיִּים,
 וּמְשִׁיכֵי דְרָכָם שֶׁל קְדוּשֵׁי וְצַדִּיקֵי הַדּוֹרוֹת, מִהַרְמַח"ל
 הַקְּדוּשׁ אֲשֶׁר רִבְנּוֹ הִגְרָ"א זי"ע חָפֵץ לְהַקְבִּיל פָּנָיו וְלִילֵךְ
 רַגְלֵי לְקִרְאָתוֹ אֵלָיו, אִם הָיָה נִמְצָא בַּחַיִּים חִיוּתוֹ
 [מְוִילָנָא לְאִיטְלִיָּה, מִהַלֵּךְ כְּשִׁנְתִּים בְּרַגְלָ], וְכָל הַצַּדִּיקִים
 הַקְּדוּשִׁים מִהַבֵּית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁל מַהְרִ"ל דִּי־סִקִּין זי"ע
 בִּירוּשָׁלַיִם עִיה"ק מְשַׁנֵּת תַּרְפ"א (19 שָׁנָה לַפְּנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם
 הַשְּׁנִיָּה), אֲשֶׁר חָפְצוֹ לְאַרְגֵּן אֶלֶף סִיוְמֵי זוּהַ"ק בְּאַרְץ
 וּבַגּוּלָה, כְּדֵי לְמַנוּעַ אֶת הָאֲסוּנוֹת הַנּוֹרָאִים, וְאַתָּם גַּם
 הַקְּדוּשׁ מַהְרִ"ל אֲשֶׁל"ג זי"ע, בְּעַל הַסֵּלֶם, שֶׁהִתְחַנַּן אֶז
 בְּפָנָי רַבְּנֵי אִירוּפָּה, שִׁיתְחַזְּקוּ וְיִוְרוּ לְתַלְמִידֵיהֶם לְלַמַּד
 זוּהַר הַקְּדוּשׁ, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁיְצִיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, כְּפִי
 שֶׁהוּרוּ וְגִילוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם (בכ"י), וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא אָבוּ,
 וְלִזְזָה קָרוּ כָּל הָאֲסוּנוֹת הָאִיוֹמִים בְּשׂוֹאָה הָאִימָה רַח"ל,
 אֲשֶׁר הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הָאֲמָרִי אָמַת זי"ע, כְּאֲשֶׁר רָאָה אֶת
 הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת וְהַתְּקוּנִים הַנּוֹרָאִים שֶׁעָשׂוּ הַמְּקַבְּלִים
 הַקְּדוּשִׁים עִם צַדִּיקִים נִסְתָּרִים, וּבְרֹאשׁם מוֹרְנוֹ הַקְּדוּשׁ
 הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה זי"ע - אָמַר "אֵלּוּ הָיוּ
 לָנוּ כְּאֵלֶּה צַדִּיקִים וְכֵאלֶּה תְּפִלוֹת וּבְכִיּוֹת [אֲשֶׁר אֵי

אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְפָנֵימִיּוֹת הַלֵּב טְהוֹרָה בְּלִי לְמוֹד זוהר
הַקְּדוֹשׁ תּוֹרַת הַסּוּדָר בְּאִירוּפָּה, בְּרֵדָאֵי לֹא הִיְתָה הַשׂוֹאָה
הַנּוֹרָאָה, וְהָיוּ נִצְלִים רַבָּבוֹת וּמִלְיוֹנֵי יְהוּדִים, עַכ"ד.

עֵתָה, כְּלָנוּ חַיִּבִים לְהִתְאַחַד וּלְהִתְאַגֵּד בְּלְמוֹד הַזוהר
הַקְּדוֹשׁ, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֶת
יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ, מִגְזֵרַת הַהֶמֶן הָאֵינִי ימ"ש, וְכָל
הָאוֹיְבִים מִבְּחוּץ וּמִבְּפָנִים, וּמִהָאֲסוֹנוֹת הָאֵינִים
הַנִּשְׁמָעִים מִיַּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ רח"ל, שְׂזָה מֵעֵין שׂוֹאָה קְטָנָה
לִיחִידִים וְלִכְלָל.

אַל תְּהִיָּה אֲדִישׁ!!! הַתְּחַזֵּק כְּדִי אֶת הַגְּאוּלָּה לְהַחִישׁ!!!

וְצָרִיךְ לְזַכֵּר, כִּי הָאֶרֶץ הַזֹּאת קְדוּשָׁה עַד לְמָאֵד, "אֶרֶץ
אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דִּרְשׁ אֶתָּה תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ
בָּה מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" (דְּבָרִים פָּרָק י"ב),
אֶךְ צָרִיךְ לִידַע כּוֹנֵנַת הַפְּסוּק "אֲנִי לְדוֹדֵי וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ"
(שִׁיר הַשִּׁירִים פָּרָק ז' י"א), וְהוּא כִּי אָנוּ צָרִיכִים מְקַדֵּם לְעוֹרֵר
אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא (זוהר לך לך), וְנִגְעָגוּעִים וְאֶהְבֵּת ה'
יְתַבְרַךְ, כְּדִי לְעוֹרֵר עָלֵינוּ אֶת אֶהְבֵּת ה' יְתַבְרַךְ אֲלֵינוּ,
וְהִבְטַחְתוּ לָעַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל יַדֵי לְמוֹד זוהר
הַקְּדוֹשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׂמַקְשֶׁר בְּאַמַּת אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹרְשׁוֹ.

על כן נַעֲרַף לְבָנוּ לְיַחֲדוֹ לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים, וְנִדַּע כִּי הַכֹּל כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹ שְׁנֵאֵמַר בְּנִבְיָא מִלְּאַכִּי (פֶּרֶק ג טז) "אֲז נִדְּבֵרוּ יִרְאִי ה' אִישׁ אֶל רַעְהוּ וַיִּקְשָׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאִי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּבִזְאת תִּבְחָנוּ אִם פְּנִים דְּבְרִיכֶם מִי הֵם הַנִּקְרָאִים "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם" (זוה"ק סוף פֶּרֶשֶׁת בְּהַר (דף קיא):) הִרְאוּיִים לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה בְּאַרְצָן הַקֹּדֶשׁ, וּמִי חָס וְשָׁלוֹם יֵצֵא מִהַרְשִׁימָה, מִפְּנֵי שְׁאִינוּ רוֹצֵה לְלַמֵּד זוה"ק, וְעָלָיו וְעַל אַחֲרֵיתוֹ כָּל הַמְּאַרְעוֹת רַח"ל.

לְמִימֵינִים בְּה - סְמָא דְחַיִּי (80 אַחַז), הֵם אֵלוּ הֶרְשׁוּמִים בְּהִיכַל הַרְשָׁב"י לְחִסוֹת בְּצַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתֶם, כָּל הָאֲדַמּוּרִי"ם, וְרָאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת וְרַבָּנִים וְקַהְלוֹת הַנִּקְרָאִים "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹקֵיכֶם" וְהִרְאוּיִים לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה בְּאַרְצָן הַקֹּדֶשׁ:

לְמוֹשְׁמַאֲלִים בְּה סְמָא דְמוֹתָא - רַבְּנֵי הָעֶרֶב רַב שְׂרַשׁ עַמְלָק, שְׂיַמְחִקוּ לְפָנָי בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ

(זוה"ק), (20 אַחַז).

הֵם הָאֲחֵרָאִים לְכָל הָאֲסוּנוֹת וְלֹא אֲכַפַּת לָהֶם, וְלֹא אוֹהֲבִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל (תִּיקוּ"ז תְּקוּן ל').

וַיִּזְכְּרוּ לְדָרְאוֹן עוֹלָם, "אֲשֶׁר חָרְפוּ אוּיְבֵיךָ ה' אֲשֶׁר חָרְפוּ עַקְבוֹת מְשִׁיחָךָ" (תְּהִלִּים פֶּרֶק פ ט נב).

זְכוּר וְדַע! כִּי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַכֶּה עַל כָּל יְהוּדֵי שְׂיַכְנֵס לְתוֹךְ הַתִּיבַת נוֹחַ שֶׁל הַרְשָׁב"י ע"ה "וְלֹא יֵשֵׁא

אֱלֹקִים נֶפֶשׁ, וְחָשַׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַלְתִּי יָדַח מִמֶּנּוּ נִדְחָ" (שְׁמוּאֵל ב פָּרָק יד יד), וְכָל אֲשֶׁר בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה יֵשׁ לּוֹ תִקְוֶה. וְיִקְוִים בָּנוּ בְּמִהְרֵה נְבוֹאָת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא (פָּרָק לא טו טז) "כֹּה אָמַר ה' מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּכֵי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, פִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתְךָ נְאֻם ה', וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב, וְיֵשׁ תִּקְוֶה לְאַחֲרִיתְךָ נְאֻם ה', וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם".

1. מִי יֵדַע וְכָתַב עַל זֶה לְפָנַי כְּמָה מְאוֹת שָׁנִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ?
2. מִי מִחֲפֵשׁ אֶת הָאֱמֶת לְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה בָּאוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ?
3. מִי אֲשֶׁם בְּכָל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ?
4. מִי הֵם הָעָרֹב רַב וְכַת דְּלִיָּה?
5. מִי מְעַכֵּב בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ?
6. מִי הֵם הַרְמָאִים הַטּוֹעִים וּמְטַעִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל?
7. מִי הֵם אֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה?
8. מִי הֵם הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה?
9. מִי הֵם כָּל חֹסְדֵי דְעַבְדֵי לְגִרְמִיָּהוּ עֲבָדָי?
10. מִי הֵם אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נֶעֱשִׂית קָרְדִם לְחַתֵּךְ בָּהּ?
11. מִי הֵם רְאֵשֵׁי יִשְׁבֹּת, וְדִינֵי סִנְהֶדְרָאוֹת, לְהִיּוֹת שְׁמָם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאֶרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלָגָה הַבּוֹנִים מְגִדָּל וְרָאשׁוּ בְּשָׂמִים?

12. מי הם אֲשֶׁר כָּתוּב עֲלֵיהֶם "וְנִעְשָׂה לָנוּ שֵׁם" ?
13. מי הם מַחְמֶשֶׁה מִיָּנִים שֵׁשׁ בְּעָרֵב רַב ?
14. מי הם שְׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר: "הֵמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם", וְאֵינּוֹן מִסְטָרָא דְאֵלִין ?
15. מי הם אֲשֶׁר הַתּוֹרָה מְכַרְיָזָה עֲלֵיהֶם שְׂאוּמְרִים: "הֲבֵה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל" וְגו' ?
16. מי הם אֲשֶׁר אָמְרוּ וְאוּמְרִים כָּל הַזְּמַן "נִעְשָׂה לָנוּ שֵׁם בְּבִנְיָן בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מִדְּרָשׁוֹת" ?
17. מי הם - שְׁוִיין בְּהוֹן סֵפֶר תּוֹרָה וְעֵטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה ?
18. מי הם אֲשֶׁר כָּתוּב עֲלֵיהֶם "נַח לוֹ שְׁנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוּ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאוֹר הָעוֹלָם" ?
19. מי הם אֲשֶׁר כָּל מַעֲשֵׂיהֶם לְהִטְעוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל ?
20. מי הם אֲשֶׁר כָּל אֶחָד מִחוּיִיב לְפָרְסָמָם בְּכָל הָעוֹלָם לְהִתְרַחֵק מֵהֶם ?
21. מי הם הָאֲדָמוּרִי"ם אֲשֶׁר אוּמְרִים עַל הַחֲסִידִים "כִּפְמָה יוֹתֵר עֲגָלִים שְׂרוּקָדִים אֲתִי, אֲנִי אֲדָמוּר יוֹתֵר גְּדוֹל" ?
22. מי הם שְׁהִזְהַר אוּמֵר עֲלֵיהֶם "וַי לֹן דְּגַרְמֵי עֲנִיּוֹתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהִרְגַּ וְאֲבָדֵן בְּעֵלְמָא" ?

23. מי הם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים דְּאֶסְתֵּלֶק מֵאֲתָנּוּ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ?

כָּל זֶה תִּמְצָא בְּסִפְרֵים הָאֵלוּ הַזּוֹהַר וְהָעֶרֶב רַב (ח"י חלקים) אֲשֶׁר יְבוֹאוּ בָּם 172 מֵאֲמָרֵי זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְכֹתְבֵי הָאֲרִיז"ל, ו-132 מֵאֲמָרִים מִסִּפְרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב הַמְּגִלִּים לְכֶם הָאֲמֵת !!!

וְכֵן בַּמֶּאֱמָר אֲשֶׁר לְפָנָיִךְ:

הַקְּדֵמַת מוֹרִינוּ הַרַב חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּתוֹ יָגוּן עָלֵינוּ אָמֵן
עַל שְׁעַר הַהַקְּדָמוֹת

(א) סִבַּת אַרְךָ הַגְּלוּת: בְּהִיוֹתִי בֶן שְׁלֹשִׁים לְכַח תְּשֻׁשׁ כַּחֲזִי יִשְׁבְּתִי מִשְׁתּוֹמֵם. וּמַחֲשָׁבוֹתַי תִּמְהִיִּם. כִּי עֶבֶר קָצִיר כָּלָה קִיץ וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ. רְפוּאָה לֹא עָלְתָה לְמַחֲלַתְנוּ. אֵינּוּ מְזוֹר לְבָשָׂרְנוּ. וְלֹא עָלְתָה אַרְוֶכָה לְמַכְתָּנוּ לְחֶרֶבֶן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. הַנְּחָרֵב זֶה הַיּוֹם אֶלֶף וְת"ק וּד' שָׁנִים (1504) אוֹי לָנוּ כִּי פָּנָה הַיּוֹם, יוֹם אֶחָד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֶלֶף שָׁנִים, וְגַם נָטוּ צִלְלֵי עֶרֶב שֶׁהֵם ת"ק וּד' שָׁנִים יוֹתֵר מִחֲצֵי הַיּוֹם הַבִּי. וְכִלּוֹ כָּל הַקְּצִיץ, וְעַדִּין בֶּן דָּוִד לֹא בָּא. וְנוֹדַע אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה כָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנְהָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כְּאֵלּוֹ נִחָרֵב בְּיָמָיו. וְאֶתְנָה אֶת פָּנָי לְחֶקֶר וְלִדְעַת מַה זֶה וְעַל מַה נִּתְאַרְךָ קִצְנוּ וְגִלוּתְנוּ, וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בֶּן יִשִּׁי.

וּמְצֵאתִי און לי ואנינה בקרבי ולפי דווי, ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' (דף ע"ו:), וזה לשונו: תננינא כתיב "ורוח אלקים מרחפת" וגו', מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימי לבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע ביה, ואיהו ביניכו. ורזא דמלה קול אומר קרא. כגון קרא נא ה'יש עונך וגו' והיא אומרה מה אקרא כל הפשר חציר כלא אינון כבעיה דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמייהו הוא דעבדי.

ובהוא זמנא מצאתי כתוב (תקוני זהר תקון ל'): "ויזפור פי בשר המה, רוח הולך ולא ישוב" (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה, וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת בי"ת יבישה, וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח

דעת ויראת השם (ישעיה יא ב) וכו', (עיי"ש פל המאמר בארך, ותרו"ץ).

ב עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה, אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ, ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעלייהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הכת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ג) רֵאִיָּה שְׂאִין עוֹסְקִין לְשִׁמָּה: וְאִמָּנִים הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מְרֵאִים תִּימָה וְעֲנָה בְּאִמְרָם כִּי כָּל עֶסְקָם בְּתוֹרָה הוּא לְשִׁמָּה. וְהֵנָּה הַחֲכָם הַגָּדוֹל הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַעִיד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא כֶּךָ הוּא, בְּאִמְרוֹ לְשׁוֹן כְּלָלוֹת, כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה זוֹכֵה לְדַבְרִים הַרְבֵּה וְכוּ' וּמַגְלִים לוֹ רְזִי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּנִהַר שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וְהוֹלֵךְ וּכְמַעֲיָן הַמַּתְגַּבֵּר מֵאֲלָיו, בְּלַתִּי הַצְּטַרְכוֹ לְטָרַח וְלַעֲיָן בָּהּ וְלַהוֹצִיא טַפִּין טַפִּין שֶׁל מִימֵי הַתּוֹרָה מִן הַסֶּלַע, הֵנָּה זֶה יוֹרֵה שְׂאִינוּ עוֹסֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה כְּהַלְכָתָהּ, וּמִי זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִזְלוּ עֵינָיו דְּמַעוֹת בְּרֵאוֹתוֹ הַמְשָׁנָה הַזֹּאת וְרוֹאֶה חֲסָרוֹנוֹ וּפְחִיתוֹתוֹ.

וְעוֹד מִמְשִׁיךְ שֵׁם אֶת דְּבָרֵי הַנְּבִיא יְרֵמְיָה (פָּרָק ד' כ"ד),
 "רֵאִיתִי הַהָרִים וְהֵנָּה רַעֲשִׁים וְכָל הַגְּבָעוֹת
 הַתְּקַלְקְלוּ", שְׁפוֹנְתוֹ, מִפְּנֵי מָה מִתְּקַלְקְלִים הַבַּחֲוָרִים
 הַצְּעִירִים הַנִּקְרָאִים גְּבָעוֹת, שְׁנַתְּקַלְקְלוּ לְגַמְרִי, מִפְּנֵי
 שְׂרֹאִים שְׂרֵבוֹתֵיהֶם לֹא רוֹצִים לְלַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד, וְעַל
 כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוּ נִתְּקַלְקְלוּ וְלָבָם פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה, וְעַלֵּתָהּ
 בָּהֶם חֲלוּדַת טִיט וְרִפְשׁ לְכַפּוֹר בְּתוֹרַת הָאֱמֶת, וּמִמִּילָא
 לֹא מֵאֲמִינִים בְּתוֹרָה שְׁכָלָה סוּדוֹת, וְעַקְרָה תּוֹרַת הַסּוּד,
 וְכוּפְרִים בָּהּ, וְאִין סַפֵּק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם
 הַבָּא (עַכְתָּ"ד הַמְהַרְח"ו, וְנִמְצָא בְּהַקְדָּמָה לְעַץ חַיִּים).

וּבִסְפָר אֹר הַזוֹהַר מוּבָא, שְׂאִתְרֵי פְטִירַת הַבֵּן אִישׁ חֵי
 רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זִי"ע, וּפְטִירַת תְּלִמִּידוֹ

המקובל רבי שמעון אגסי זי"ע, היה שלש שנים בצרת ורעב, ואחר כך בא ארבה שאכל את כל התבואה, ושטפונות רבים שהציפו את בתי העיר וכלם ברחו.

עוד כתב המהרש"ו, שם: וסבה זו גרמה בעונותינו הרבים לבטול מצוה הגדולה הזאת, ולאורך הגלות המר והנמחר הזה. ותהי חכמת האמת נעדרת מונחת בקרן זווית, ואין מי מהלומדים נוגע בקצה המטה אשר בידו, לטעם מנפת צופיה. כי מי שלא טעם טעם חכמת האמת כאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם לבריות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק בנסתרות, טוב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתקונים (תקון מ"ג) ... וזה אצלי פירוש המשנה (אבות פרק ו' ב') "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה ובסיפוריה לבדם, היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה, וכל האמות יאמרו לישראל, מה דודך מדוד, מה תורתכם מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהבלי עולם, אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות, וכל הרעות המתרגשות לבוא לעולם, עכ"ל. [כלומר שלא זו בלבד כל האסונות

שָׁקְרוּ תְלוּי בְּצֹאֲרֹם, אֶלֶּא גַם ח"ו מֵה שְׁעֵתִיד לְהִיּוֹת
 שְׁלֵא יָבוֹא, הֵם אֲשֵׁמִים בְּכַף, וְאוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה,
 וְאוֹי לָהּ לְאוֹתָהּ כְּלִמָּה, מֵה יַעֲנֶנּוּ בְיוֹם הַדִּין, כִּי רַק רַבִּי
 שְׁמַעוֹן יְכוּל לְפִטוֹר מִן הַדִּין, וְהֵם לֹא רָצוּ לְשִׁמוּעַ לוֹ,
 וְלֹא אָבוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרָתוֹ – "תּוֹרָה אֹר" שְׁעַל זֶה כָּתַב
 הַמְהַרְחֵ"ו שֵׁם, כִּי הַפְּסוּק (מְשָׁלִי פָּרָק ו' כ"ג) "וְתוֹרָה אֹר"
 הוּא רַק עַל חֲכָמַת סֵפֶר הַזּוֹהֵר הַקָּדוֹשׁ וְזוּ"ל:

וּכְנֻגָד הַפֶּת הַשְּׁנִיָּה הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים הָעוֹסְקִים
 בְּתוֹרַת ה' אֲשֶׁר נִפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא
 מִן הָאָרֶץ אָמַר "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאִין אֹרִם" כִּי גַם שְׁנִפְשָׁם
 חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם, אִין לָהֶם אֹר בְּתוֹרָתָם כְּמוֹ שְׁכַתְּבֵנוּ
 לְמַעְלָה בְּשֵׁם חֲזוּ"ל עַל פְּסוּק: "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי",
 זֶה תְּלִמוּד בְּבָלִי. וְחֲכָמַת סֵפֶר הַזּוֹהֵר הִיא הַמְּאִירָה אוֹתָם,
 וּמְבַאֵרַת הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּתְלִמוּד, בְּמַלְבוּשִׁים כְּאֵלוֹ
 הֵם חֲשׁוּבִים גְּשָׁמִיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֹאמַר "וְתוֹרָה אֹר",
 וְזֶה שְׁאֲמָרוּ וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאִין אֹרִם, וְעַל זֶה נִתְּנָבֵא
 יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בְּנַחְמוֹתָיו וְאָמַר: "וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ
 לֹא יִדְעוּ" וְגו', כִּי הַתּוֹרָה הַפְּשׁוּטִית נוֹדְעוּ בְּמִסְפָּרָם וְכו',
 עֵי"ש... וּבְלִי סִפְק כִּי הָעוֹסְקִים בְּתְלִמוּד בְּבָלִי בְּלִבָּד,
 מְגַשְׁשִׁים כְּעוֹרִים קִיר, בְּלִבּוֹשֵׁי הַתּוֹרָה, וְאִין לָהֶם עֵינַיִם
 רוֹאוֹת בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה הַנִּסְתָּרִים בּוֹ, כִּי לֹא עַל חֲנָם כְּפִי
 רְצוֹנָם פְּסָקוּ טְמֵא טְהוֹר אָסוּר וְהִתֵּר כָּשֶׁר וּפְסוּל, אֶלֶּא
 מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנוֹדְעַ לְיִודְעֵי חֵן, וְכְמוֹ שְׁקָרָאֻם

במקום אחר, האחד שבארנו לעיל, סתימין עינין וכו', וזה שכתוב (ישעיה פרק מ"ב י"ט) "מי עור פי אם עבדי", אבל הכוונה היא למעוטי ולאפוקי חכמי האמת הנקראים בנים, אינון מרי קבלה כנ"ל, אבל העוסקים במשנה לבדה, בלתי הסתכלותם בסודותיה, וכפי סודותיה יפסקו הדינים אם אסור ואם מתר כנ"ל, הנה אלו עורים בודאי הם, וזה שכתוב "מי עור פי אם עבדי", כי העוסק בפשט נקרא עבד כנ"ל, ועליהם נתנבא ישעיה לעתיד לבוא שיזכו ללכת בדרך לא ידעו הוא דרך חכמת האמת... וזה שכתוב "עוד אשים מחשך לפניהם לאור", כי התלמוד בבלי שהוא מחשך המספר בפשט העולם הזה, אשים לפניהם לאור, ויסתכלו מתוכו רזין דאורייתא הגנוזים בו, הנקרא "ותורה אור" (ספר עץ חיים - הקדמת מוהר"ו זי"ע"א על שער ההקדמות).

אמר הרשב"י זי"ע במכילתא ובזוהר הקדוש כתבו: שאוכלי המן היו מקבלים הארה רוחנית וגלוי שכינה ללמוד בסודות התורה. וכתב על זה החיד"א שם בניצוצי אורות, שזה דוקא לצדיקים אשר היה המן מאיר בהם, מה שאין כן לאלו שכתוב בהם "והעם שטו ולקטו" כלומר, שהלכו אחר שטותם, ולהם לא האיר המן, ומי אלו? הם שהיו צריכים לטרח לחפש את המן מרחוק, ולטחנו ולדוכו וכו', עכת"ד.

ובאורו, הצדיקים מדוע לא רצו את המן וקראו לו לחם הקלוקל? כי המן היה מגלה את קלקלתם ואת כל צפונות לבם, כיצד?

שְׁלֹצְדִיקִים בא המן ליד פתח האהל, ובכלל לא טרחו לצאת, ואם היה אדמו"ר וראש ישיבה גדול שחם ושלום חטא בסתר, מיד למחרת היה המן יורד רחוק מאד מפתח אהליו, והיה נצרך לשוטט ולחפש כמו כל הרשעים, ולכן לא רצו את המן כי היה מגלה את קלקלתם ברבים.

כמו כן עתה יש רבנים ואדמו"רים וראשי ישיבות ומנהלים ומלמדים, שלא רוצים את לימוד הזוהר הקדוש, מפחד שמא יגלה עליהם, כי אינם ראוים לאותה איצטלא (ויכול להיות שרוקדים וקופצים ושרים במירון "תורתו מגן לנו" ולא שמים לב מה יוצא מפיהם, כי איך יגן עליהם, אם לא לומדים תורתו), ואוי לה לאותה בושה, ואוי לה לאותה כלמה, כי אם מפחד בשר ודם חוששים, האיך לא יבושו מפני מלכו של עולם, בבוא יום הדין הגדול והנורא, מה יענו ליום פקודה, כי עמי הארץ הם, כי כך קוראם הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש, שמי שלא לומד זוהר הקדוש נקרא עם הארץ. וכבר הבטיחנו הקדוש "האור החיים" זי"ע, כי מה שאמרו בזהר הקדוש מ'ה ש'היה הוא שיהיה ר"ת משה, כי ממש משה רבינו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ומשה רבינו נותן התורה לא

רוצה לגאול עם של בטלנים, וכבר אמר לנו משה רבנו ע"ה, במה נאחז כדי להגאל, כמו שהבטיח לנו משה רבנו בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד): "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע", בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בודד ינחננו ואין עמו אל נכר", עכ"ל.

ועוד כתב האור החיים הקדוש (בפרשת ויחי) על הפסוק "אוסרי לגפן עירה, וגו' חכלילי עניים מיין" וגו', זה יורה על לימוד התורה, שרק בה נמצל מהצרות ונגאל ברחמים, וצריך שיהיה בנו יינה של תורה, כדפרשתי בספרי על הפסוק (שיר השירים ד'), "הביאני אל בית היין" וגו', ושם פרש, שיין רומז ללמוד כל פריד'ס התורה, וברש"י בגמרא פרש על הפסוק הזה "יין גימטריה סוד", ובגמרא (שבת דף פח, ב') פרש רש"י: למימינים - עסוקים בכל כחם, וטרודים לדעת סודה, כאדם המשתמש ביד מינו שהיא עקר, ע"כ.

והקדוש רבי יצחק אלפיה זי"ע, בספרו שיח יצחק כתב, דעקר נתינת התורה היא לסודותיה, ע"כ. וזוהי הבטחת הרשב"י ע"ה, שסמוך לגאולה גם ילדים קטנים ילמדו סודות ה', ותודה להשם יתברך כבר

מִתְקִים בְּנו חֲזוֹן הַרְשָׁב"י דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. כִּלְלוּ שֶׁל דְּבַר,
 לֹא יַעֲזוֹר לְרַבְנֵי הָעָרֵב רַב כְּלוּם, "וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים
 בְּיַד רָמָה", וְתַרְגָּם הָאוֹנְקְלוֹס בְּרִישׁ גְּלִי, בְּרִי"שׁ אוֹתִיּוֹת
 רְשָׁב"י, גְּלִי גִימַטְרִיָּה ג"ם הַרוֹמֹז לְמִידַת הַרְחָמִים,
 כְּדָכְתַב רַבֵּינוּ בַּחֲיֵי בְּשֵׁם הַמְּקַבְּלִים עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא פָּרָק
 כו מד) "וְאֵף גַּם זֹאת" וְגו', וְז"ל: וְדַע כִּי מִדֶּרֶךְ הַקְּבֻלָּה
 יֵשׁ הַפְּרֵשׁ גְּדוֹל בֵּין לְשׁוֹן 'אֵף' לְלְשׁוֹן 'גַּם', אֵף עַל פִּי
 שְׁשִׁנְיָהֶם לְשׁוֹן רַבּוּי, כִּי לְשׁוֹן 'אֵף' יִרְמוֹז לְמִדַּת הַדִּין,
 וְלְשׁוֹן 'גַּם' יִרְמוֹז לְמִדַּת רַחֲמִים, מִלְּשׁוֹן גְּמִילוּת חֲסָדִים,
 כְּעִנְיָן (שם ל') וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי, וְהִשְׁמִיעָה בְּרַחֲמִים, וְכו',
 עֵי"שׁ דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים. כְּלוּמָר, שְׁעַל יְדֵי שְׁנַמְשִׁיךְ
 עָלִינוּ אֶת נִשְׁמַת הַרְשָׁב"י ע"ה בְּלוּמִדֵּינוּ אֶת תּוֹרָתוֹ, כְּמוֹ
 שְׁכָתַב הַחֲסֵד לְאַבְרָהָם בְּשֵׁם רַבִּי אַבְרָהָם גְּלֵאֲנָטִי זִי"ע,
 שְׁכַּאֲשֶׁר אָנוּ לוּמְדִים תּוֹרַת הַרְשָׁב"י, בְּאֵ הַרְשָׁב"י
 מִתְעַטֵּר וַיּוֹשֵׁב בְּגוּוֹן, עַל יְדֵי זֶה נִמְשִׁיךְ עָלִינוּ אֶת מִדַּת
 הַרְחָמִים הַנִּקְרָאת 'גַּם'.

וְכָל הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים זְכוּתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכָה לְבָנִים
 צְדִיקִים. וּבְגֵדֵל כַּח זְכוּת הָרַבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים
 וְהַמְּסִיעִים לַמַּפְעֵל הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיוֹצְאֵי
 חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקִדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה בְּקִרּוּב
 שְׁיַעֲרָה הַשֵּׁם עָלִינוּ רוּחַ טְהָרָה, וַיִּקְוִים בְּנו הַפְּסוּק
 (יחזקאל פָּרָק לו כה) "וְזִרְקָתִי עָלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם",
 וְנִזְכָּה לְטְהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ, בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל

נִפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֹדֵנוּ, וְלִלְמוֹד כָּל חֻלְקֵי תוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה
 בְּד' חֻלְקֵיהָ הַפְּרֵד־ס, וּתְקִים הַבְּטָחַת הָרַעֲיָא מְהִימְנָא
 "בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּהר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמִי" בְּבִיאַת
 גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַתְּאֻחָדוֹת הַרְבָּנִים וְהַקְהִילוֹת תְּלַמְיָדֵי הַרְשָׁב"י

בְּהַתְקַשְׁרוֹת וּבְאַהֲבָה! "אֲנִי בְּחִיבוּתָא תְּלִיא", יַחַד
 שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל, נְחִישׁ אֶת הַגּוֹאֵל.

בְּדַבְרֵי מִן קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הַרִי"ח הַטּוֹב זִי"ע, עַל
 הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה נב ז-ט) "מָה נָאוּוּ עַל הַהָרִים רְגְלֵי
 מִבְּשָׁר... קוֹל צְפִיף נִשְׂאוּ קוֹל יַחַדוֹ יִרְנְנוּ פִי עֵינַי בְּעֵינַי
 יִרְאוּ... פִי נָחַם ה' עִמּוֹ גָּאֵל יְרוּשָׁלַם", שְׁפָל הַגְּאוּלָּה
 תְּלוּיָה בְּיַחַדוֹ יִרְנְנוּ - בְּאַחַדוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה (עַכְתָּד),
 יַחַדוֹ יִרְנְנוּ - רְנָה זוֹ תוֹרָה, בְּחִיבוּר לִימוּד כָּל חֻלְקֵי
 הַתּוֹרָה וּבְחִיבוּר יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל תּוֹרַת הַרְשָׁב"י, נִצָּא
 בְּיַד רָמָה - בְּרִי"ש גְּלִי, בְּב"א.

דַּתָּן וְאַבִּירָם הָיוּ מִמְּאֹתִים וַחֲמִשִּׁים רָאשֵׁי סְנֵהֲדָרוֹת,
 וּבְכָל זֹאת הֵם נִגְדוּ מִשָּׁה רַבִּינוּ, וּמָה הָיָה סוּפָם?

מִצִּינּוּ בְּחִז"ל הַקְדוּשִׁים שְׂבַחְטָא הָעֵגֶל לֹא הִשְׁתַּתְּפוּ
 כָּלֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרַק הָעָרֵב רַב הֵם שְׂחָטָאוּ, וְכָל
 מָה שֶׁנֶּעֱנְשׂוּ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּסִבַּת שְׁלֹא מָחוּ בְיָדָם, כֵּן הוּא
 מִפְּרֵשׁ בְּאַלְשִׁיךְ הַקְדוּשׁ, בְּפִירוּשׁוֹ שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים עַל
 שִׁיר הַשִּׁירִים, עַל הַפְּסוּק 'צְרוּר הַמּוֹר' (פָּרָק א' פְּסוּק י"ג),

ובספר לקוטי אש בפרושו על פּרשְתָנוּ (פּרשֶת קרח) כְּתַב, שְׁדַתָּן וְאַבִירָם הָיוּ מִמְּאֵתִים וְחַמְשִׁים רְאשֵׁי סִנְהֶדְרָאוֹת, וְהָיוּ זְקֵנִים מְשׁוֹטְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְכָל זֹאת הֵם תְּמִיד נִגְדוּ מִשָּׁה רַבִּינוּ, וּמָה הָיָה בְּסוּפָם, אִם כֵּן, חוֹבֵת הַמְּחָאָה עָלֵינוּ, כְּדִי שְׁלֹא נִתְּפֵשׂ בְּרִשְׁתָּ, בּוֹאוּ וְנִתְּאַחַד יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל וְנִלְמַד זוהר הַקְּדוּשׁ, וְנִלְמַד זְכוֹת עַל כָּל יְהוּדֵי, כִּי בְּאַמֶּת כָּל יְהוּדֵי רוּצָה לְלַמּוֹד זוהר הַקְּדוּשׁ, וְגַם הַרְבֵּנִים וְרֵאשֵׁי הַיְּשִׁיבוֹת, רַק שְׁחַלְקֶם כִּנְרָאָה עֲדִין לֹא שָׁבַר אֶת הַקְּלָפוֹת, וְצָרִיךְ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם, שְׁיִנְצְלוּ מִקְּלִיפַת עֲמָלָק, וְכִנְאַמֵּר "הָעַם הַהוֹלְכִים בַּחֲשֵׁךְ לֹא רָאוּ אֹר" (רָאָה מִתְּרַח"ו לְעִיל), וְצָרִיכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת, וּלְהֶאֱמִין בְּפִשְׁטוֹת בְּדַבְּרֵי חַז"ל, טַעְמוֹ וּרְאוּ כִי טוֹב ה', לְמַדּוֹ זוהר הַקְּדוּשׁ כָּל יוֹם בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּף, וְאִז כָּבֵר יִרְדּוּ כָּל הַקְּשִׁיּוֹת לְבַד, כִּי אֵין עֲצָה וְאֵין תְּבוּנָה, אֲלֵא לְטַעַם מַעַץ הַחַיִּים וְחַי לְעוֹלָם, מְהֵרָה חוֹשׁוּ, כִּי אֵין זְמַן, וּפְתַאם יְבֹא הָאֲדוֹן אֶל הַיְכָלוֹ, וּמָה יַעֲנֵנוּ וּמָה יֹאמְרוּ, אוֹ אִז הַכֹּל יִתְּבַיְשׁוּ.

אַל תֵּאמְרוּ מֵחֵר פֶּן יִהְיֶה מֵאַחֵר!!!

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

וּמְרַדְכֵי [בְּגִימְטְרִיָּה יְהוּדָה אֲשֶׁלֶּג] יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְכֵי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שֵׁק וְאָפֵר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְּדֹלָה וּמְרָה, (אֲסֹתֵר פֶּרֶק ד' א').

וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וּדְתוּ מִגִּיעַ
אֲבָל גְּדוּל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסְפָּד שֶׁק וְאֶפֶר יַצַּע
לְרַבִּים, (אסתר פרק ד' ג').

הַצִּילוּ!

וְעַד הָעוֹלָמִי לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל מִגְּזֵרוֹת הַמְּאִימוֹת
וּבָאוֹת, מוֹדִיעַ עַל הַתְּאֲרָגְנוֹת שֶׁל אַבְרָחָם, נְעָרִים
וְזַקְנִים שֶׁיֵּצְאוּ עִם שֶׁק וְאֶפֶר בְּתֵּהֱלוּכָה אֶל מוֹל הַיְּשִׁיבוֹת
וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שֶׁמִּתְנַגְּדִים לְלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

יְדוּעַ "שְׁבֻזְכוֹת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ יֵצְאוּ עִם יִשְׂרָאֵל
מִהַגְּלוֹת בְּרַחֲמִים".

הַזּוֹהַר הוּא תִּיבַת נוּחַ לְעַם יִשְׂרָאֵל, הִיא כְּרַחֵם הַשּׁוֹמֵר
עָלָיו בְּנִיּוֹ.

אֲנוּ זְקוּקִים נוֹאֲשׁוֹת לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם, לְמַגֵּר אֶת רַבְּנֵי
הָעָרָב רַב שְׁמִקְטָרְגִים וְלֹא מְאֻפְשָׁרִים לִימּוּד
הַזּוֹהַר, וּבְכֶף מְבִיאִים חֲרָבָן עַל יִשְׂרָאֵל.

הֵם בְּכַחֲנִית "צְדִיקִים בְּפִרְוֹה", וּבְכַחֲנִית "זָאֵב בְּעוֹר
שֶׁל כֶּבֶשׂה".

רַבְּנֵי הָעָרָב רַב כּוֹרְתִים אֶת הָעֲנָף שֶׁל עֲצָמָם וְשֶׁל עַם
יִשְׂרָאֵל מֵעַץ הַחַיִּים.

יְדוּעַ שֶׁכָּכֵל שֶׁהַחוֹלָה בְּמַצָּב רַע מְסַכֵּן יוֹתֵר, נִדְרָשׁ
רוֹפֵא וְתֵרוּפָה גְּדוּלִים יוֹתֵר, וְלִכֵּן יְדוּעַ שְׁדוּרְנוּ
נִמְצָא בַּשֶּׁפֶל הַמְּדֻרְגָה הַרוּחָנִית, וְלִכֵּן נִדְרָשׁת׳ תְּרוּפָה

חֲזָקָה בְּיוֹתֵר שֶׁנִּקְרָאת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, מְרוֹפָא אֱלוֹקֵי
גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁנִּקְרָא הַרְשָׁבִי זי"ע.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לִפְנֵי כָּל מִכָּה נוֹתֵן תְּרוּפָה, מְאֻפָּשֵׁר
בְּרַחֲמָיו לְבַחֵר בְּטוֹב!

הָאֵם אָנוּ יוֹדְעִים לְבַחֵר בְּטוֹב?

זֶה כְּנֻגַד זֶה בְּרָא אֱלוֹקִים אֶת הָעוֹלָם, כְּנֻגַד הַבְּחִירָה
בְּטוֹב שֶׁל לִימוּד הַזוֹהַר, קִיָּיִמִים כּוֹחוֹת רוּחָנִיִּים
שְׁלִילִים בְּדַמוֹת רַבְּנֵי הָעָרֶב רַב.

לְלַמּוֹד רַק פָּשֵׁט לֵלֵא זוֹהַר, זֶה כְּמוֹ לֶאֱכוֹל אֶת הַקְּלָפָה
וְלִזְרֹק אֶת הַפְּרִי.

תַּפְּקִיד הַקְּלָפָה הִיא לְשִׁמּוֹר עַל הַפְּרִי, אֲבָל הִיא
לֹא הָעֵקֶר!

הָעֵקֶר הוּא הַפְּרִי - פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה - הַזוֹהַר!

יָדוּעַ שֶׁהַמְּקוּבֵּל הָאֱלוֹקֵי בַעַל הַסֵּלֶם עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי
פְּרִץ מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה הַלֵּךְ, זָעַק וְהִתְחַנֵּן
בְּפְנֵי רַבְּנֵי יְשִׁיבוֹת בְּפוֹלִין שִׁילְמָדוֹ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּי רָאָה
אֶת גְּזִירַת הַשּׂוֹאָה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ, אוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לוֹ,
וְהִנּוּרָא מִכָּל קָרָה.

גְּזִירוֹת שֶׁל פְּצִצַת אָטוֹם מְרַחֶפֶת עַל רֵאשֵׁנוּ!

אֵל תִּשְׁבּוּ בְּחִבּוּק יָדַיִם כְּרַבְּנֵי פּוֹלִין, וְתִגִּידוּ "לָנוּ זֶה
לֹא יִקְרָה".

האם נתן להסטוריה לחזור על עצמה?
קומו ומגרו את המתנגדים! התקוממו!
תנו דגמא אישית לכל אדם בישראל ולמדו זוהר,
 והפיצו אותו בכל מקום!

בואו נצא יחדיו בשק ואפר (שיצע לכל משתתף) כדי
 לשקף לעם ישראל את מצבו האמתי והרעוע,
 שחשוף לגזרות קשות, ולא מתעורר לישועה האמיתית
 ללמוד הזוהר!

אף אחד לא זועק ובוכה על הבכיה האמיתית, שהם
 רבני הערב רב שמאריכים את הגלות ואת כל
 הרעות המתרגשות לעולם.

דברי מקבלים:

וזה אצלי פירוש המשנה (אבות פרק ו' ב'): "אמר רבי
 יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר
 חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של
 תורה", כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה
 ובסיפורה לבדם, היא לובשת בגדי אלמנותה ושק
 הושת כסותה, וכל האמות יאמרו לישראל, מה דודך
 מדוד, מה תורתכם מתורתינו, הלא גם תורתכם ספורים
 בהבלי עולם, אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן "אוי
 להם לבריות מעלבונה של תורה", ואינם עוסקים
 בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם

מְאָרִיכִים הַגְּלוּת, וְכָל הַרְעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם, עַכ"ל. [נְכַלּוּמַר שְׁלֵא זֶה בְּלִבְד כָּל הָאֲסוּנוֹת שֶׁקָּרוּ תְּלוּי בְּצִאֲוָרָם, אֲלֵא גַם ח"ו מֵה שְׁעֵתִיד לְהִיּוֹת שְׁלֵא יָבוֹא הֵם אֲשָׁמִים בְּכֶךְ, וְאוּי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוּי לָהּ לְאוֹתָהּ כְּלָמָה, מֵה יַעֲנּוּ בְּיוֹם הַדִּין, כִּי רַק רַבִּי שְׁמַעוֹן יָכוֹל לְפַטּוֹר מִן הַדִּין, וְהֵם לֹא רָצוּ לְשְׁמוּעַ לוֹ, וְלֹא אָבוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרָתוֹ – "תּוֹרָה אֹר" שְׁעַל זֶה כָּתַב הַמַּהְרַח"ו שֶׁם, כִּי הַפְּסוּק (מְשַׁלֵּי פָּרָק ו' כ"ג) "וְתוֹרָה אֹר" הוּא רַק עַל חֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ וְז"ל:

וּכְנֻגַד הַפֶּת הַשְּׁנִיָּה הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמֵי הָעוֹסְקִים בְּתוֹרַת ה' אֲשֶׁר נִפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא מִן הָאָרֶץ אָמַר "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאִין אֹרָם" כִּי גַם שְׁנַפְשָׁם חֲצוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם, אִין לָהֶם אֹר בְּתוֹרָתָם כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְנוּ לְמַעַלָּה בְּשֵׁם חֲז"ל עַל פְּסוּק: "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי" זֶה תְּלִמּוּד בְּבָלִי. וְחֻכְמַת סֵפֶר הַזּוֹהַר הִיא הַמְּאִירָה אוֹתָם, וּמְבַאֵרַת הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּתִלְמוּד, בְּמַלְבוּשִׁים כְּאֵלוֹ הֵם חֲשׂוּבִים גְּשָׁמִיִּים, אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֹאמַר "וְתוֹרָה אֹר", וְזֶה שֶׁאָמְרוּ "וְאֵל הַשָּׁמַיִם וְאִין אֹרָם", וְעַל זֶה נִתְּנָבֵא יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בְּנַחְמוֹתָיו וְאָמַר: "וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ" וְגו', כִּי הַתּוֹרָה הַפְּשׁוּטִית נוֹדְעוּ בְּמִסְפָּרָם וְכו', עֵיין שָׁם.

וּבְלִי סֵפֶק כִּי הָעוֹסְקִים בְּתִלְמוּד בְּבָלִי בְּלִבְד, מְגַשְׁשִׁים כְּעוֹרִים קִיר, בְּלִבוּשֵׁי הַתּוֹרָה, וְאִין לָהֶם עֵינַיִם

רואות ברזי התורה הנסתרים בו, כי לא על חנם כפי רצונם פסקו טמא טהור אסור והתר כשר ופסול, אלא מתוך פנימיות התורה בנודע ליודעי חן, וכמו שקראם במקום אחר, האחד שבארנו לעיל, סתימין עינין וכו', וזה שכתוב (ישעיה פ"ק מ"ב י"ט) "מי עור כי אם עבדי", אבל הפונה היא למעוטי ולאפוקי חכמי האמת הנקראים בנים, אינון מרי קבלה פנ"ל אבל העוסקים במשנה לבדה בלתי הסתכלותם בסודותיה, וכפי סודותיה יפסקו הדינים אם אסור ואם מתר פנ"ל הנה אלו עורים בודאי הם, וזה שכתוב "מי עור כי אם עבדי", כי העוסק בפשט נקרא עבד פנ"ל ועליהם נתנבא ישעיה לעתיד לבוא שיזכו ללכת בדרך לא ידעו הוא דרך חכמת האמת... וזה שכתוב "עוד אשים מחשך לפניהם לאור", כי התלמוד בבלי שהוא מחשך המספר בפשט העולם הזה, אשים לפניהם לאור, ויסתכלו מתוכו רזין דאורייתא הגנוזים בו, הנקרא "ותורה אור" (ספר עץ חיים - הקדמת מוהר"ו זי"ע"א על שער ההקדמות).

ועד המארגנים - משפחת הרשב"י

